

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ

ΤΜΗΜΑ: ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΤΙΡΙΩΝ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΠΟΥΔΑΣΤΡΙΑ: ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ: κα. ΣΙΑΜΠΑΝΗ ΔΟΜΙΝΙΚΗ

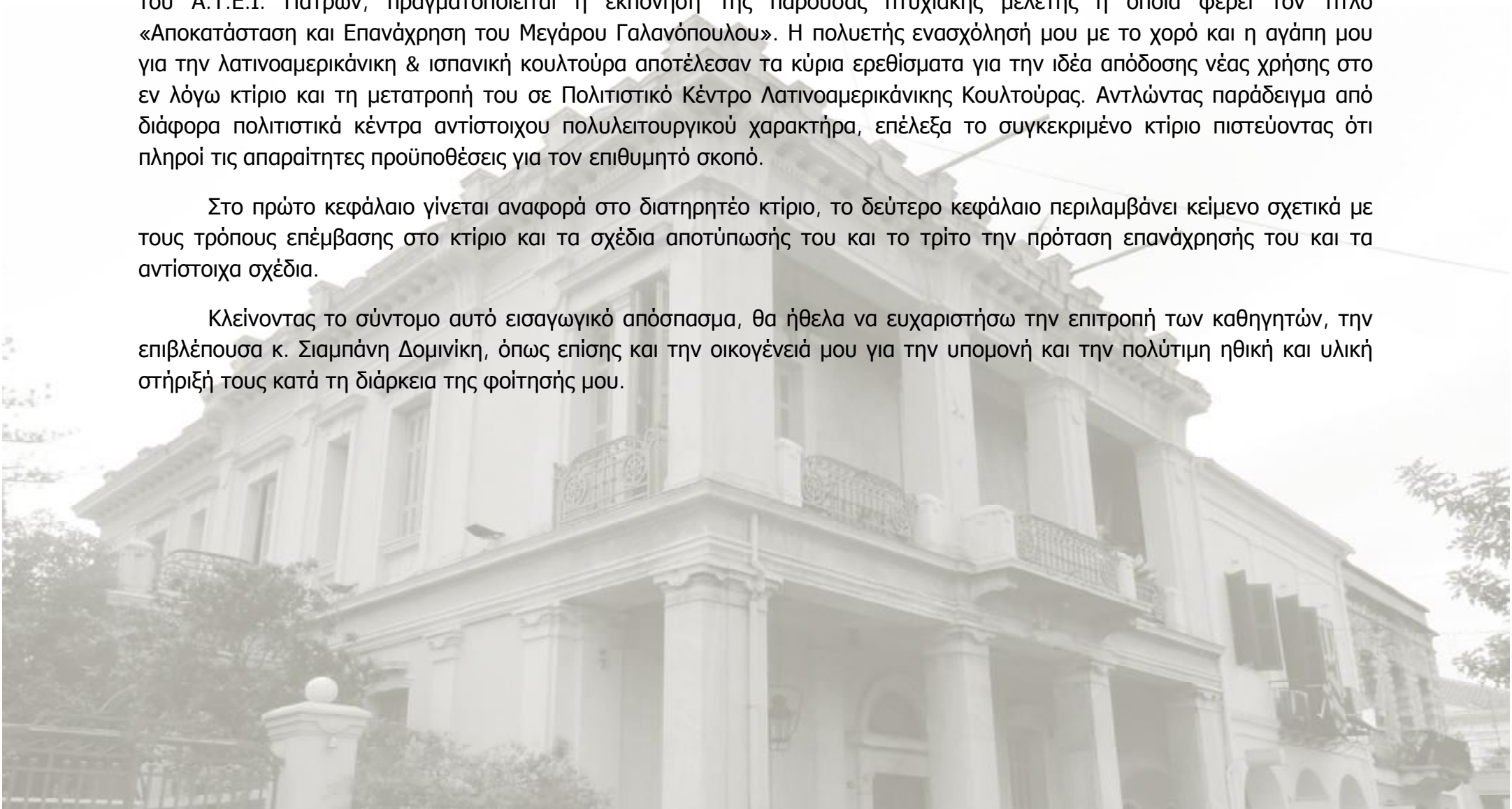
ΠΑΤΡΑ, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2012

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στα πλαίσια της ολοκλήρωσης του προγράμματος σπουδών μου στο τμήμα Ανακαίνισης και Αποκατάστασης Κτιρίων του Α.Τ.Ε.Ι. Πατρών, πραγματοποιείται η εκπόνηση της παρούσας πτυχιακής μελέτης η οποία φέρει τον τίτλο «Αποκατάσταση και Επανάχρηση του Μεγάρου Γαλανόπουλου». Η πολυετής ενασχόλησή μου με το χορό και η αγάπη μου για την λατινοαμερικάνικη & ισπανική κουλτούρα αποτέλεσαν τα κύρια ερεθίσματα για την ιδέα απόδοσης νέας χρήσης στο εν λόγω κτίριο και τη μετατροπή του σε Πολιτιστικό Κέντρο Λατινοαμερικάνικης Κουλτούρας. Αντλώντας παράδειγμα από διάφορα πολιτιστικά κέντρα αντίστοιχου πολυλειτουργικού χαρακτήρα, επέλεξα το συγκεκριμένο κτίριο πιστεύοντας ότι πληροί τις απαραίτητες προϋποθέσεις για τον επιθυμητό σκοπό.

Στο πρώτο κεφάλαιο γίνεται αναφορά στο διατηρητέο κτίριο, το δεύτερο κεφάλαιο περιλαμβάνει κείμενο σχετικά με τους τρόπους επέμβασης στο κτίριο και τα σχέδια αποτύπωσής του και το τρίτο την πρόταση επανάχρησής του και τα αντίστοιχα σχέδια.

Κλείνοντας το σύντομο αυτό εισαγωγικό απόσπασμα, θα ήθελα να ευχαριστήσω την επιτροπή των καθηγητών, την επιβλέπουσα κ. Σιαμπάνη Δομινίκη, όπως επίσης και την οικογένειά μου για την υπομονή και την πολύτιμη ηθική και υλική στήριξή τους κατά τη διάρκεια της φοίτησής μου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

- 1.1 ΓΕΝΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥσελ. 4
- 1.2 ΕΚΛΕΚΤΙΚΙΣΜΟΣσελ. 5
- 1.3 ΤΟ ΚΤΙΡΙΟ ΜΑΣσελ. 6
- 1.3.1 ΘΕΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΒΑΣΗσελ. 6
- 1.3.2 ΚΤΙΡΙΟΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗσελ. 7
- 1.3.3 ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗσελ. 12
- 1.3.4 ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗσελ. 15

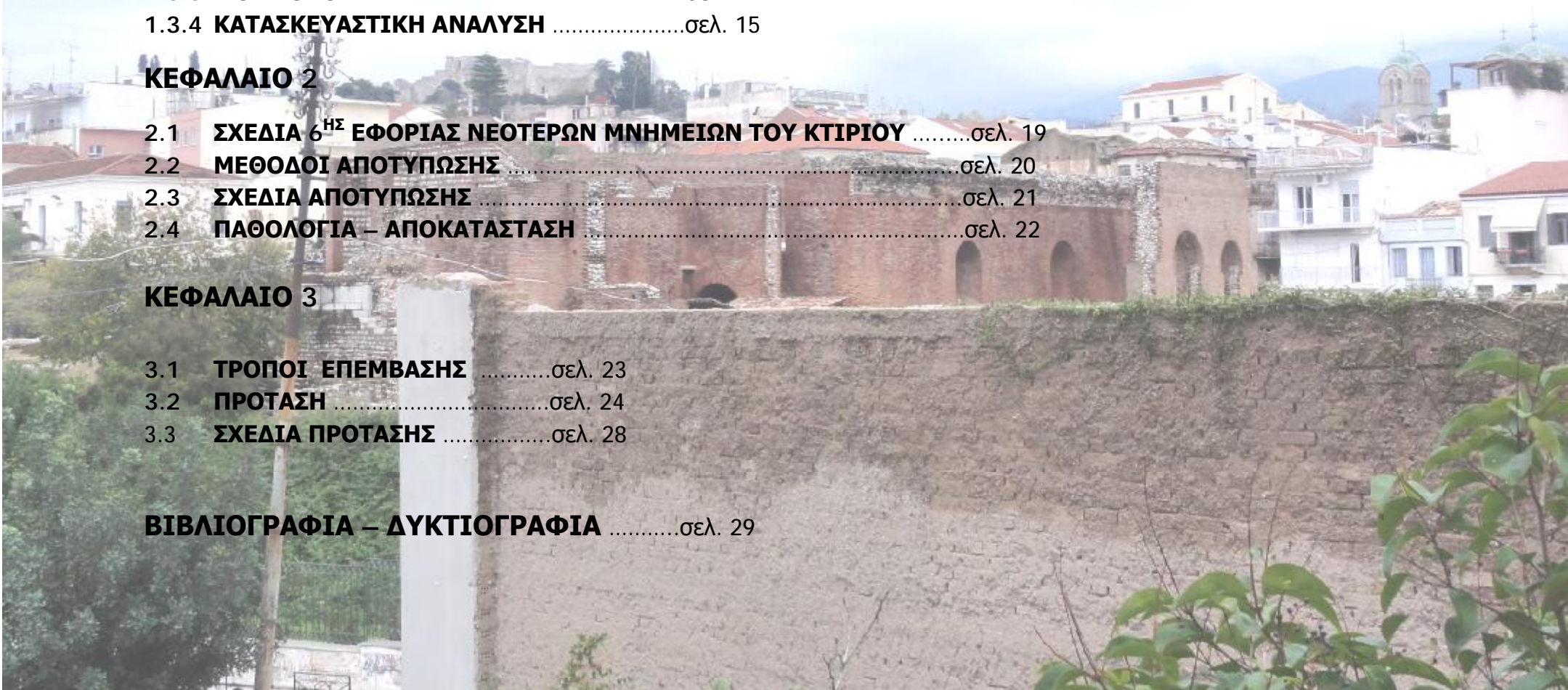
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

- 2.1 ΣΧΕΔΙΑ 6^{ΗΣ} ΕΦΟΡΙΑΣ ΝΕΟΤΕΡΩΝ ΜΝΗΜΕΙΩΝ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥσελ. 19
- 2.2 ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΠΟΤΥΠΩΣΗΣσελ. 20
- 2.3 ΣΧΕΔΙΑ ΑΠΟΤΥΠΩΣΗΣσελ. 21
- 2.4 ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ – ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗσελ. 22

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

- 3.1 ΤΡΟΠΟΙ ΕΠΕΜΒΑΣΗΣσελ. 23
- 3.2 ΠΡΟΤΑΣΗσελ. 24
- 3.3 ΣΧΕΔΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗΣσελ. 28

- ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ – ΔΥΚΤΙΟΓΡΑΦΙΑσελ. 29

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

1.1 ΓΕΝΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ

Το κτίριο(μέγαρο Γαλανόπουλου) με το οποίο θα ασχοληθούμε παρακάτω βρίσκεται στην άνω πόλη των Πατρών, επί της οδού Παλαιών Πατρών Γερμανού, στην πλατεία Αγίου Γεωργίου. Είναι διώροφη κατοικία με κήπο στο πλάι και το πίσω μέρος, η οποία χτίστηκε το 1924 σε σχέδια του Αλέξανδρου Χατζηλιάκου. Αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα αστικής κατοικίας του μεσοπολέμου, με εκλεκτικιστικό ύφος, όπου έχουν ενσωματωθεί στοιχεία Art Deco. Σήμερα λειτουργεί σαν χώρος διασκέδασης για καφέ, φαγητό και ποτό. Η ατμόσφαιρα θυμίζει belle epoque, ενώ στο πίσω μέρος του υπάρχει και ένας κήπος, στον οποίον το καλοκαίρι πραγματοποιούνται parties και εκδηλώσεις.

Το μέγαρο Γαλανόπουλου βρίσκεται στην ιδιοκτησία της οικογένειας Τζίνη, εύπορης πατρικής οικογένειας εμπόρων και κτηματιών Ηπειρώτικης καταγωγής. Γενάρχης του πατρικού κλάδου ήταν ο Θεόδωρος Τζίνης, ο οποίος εγκαταστάθηκε στην Πάτρα το 1828 και ανέπτυξε πλούσια εμπορική δραστηριότητα αποκτώντας τεράστια κινητή & ακίνητη περιουσία. Δημιούργησε δικό του εμπορικό οίκο, ο οποίος ασχολιόταν με το εμπόριο σταφίδας καθώς και με τραπεζικοοικονομικές συναλλαγές. Η οικογένεια Τζίνη, και κυρίως ο Γεώργιος, απέκτησε τεράστιες εκτάσεις στο Βορειοδυτικό μέρος της Πάτρας, στην περιοχή του πυροσβεστίου, όπου μέχρι και σήμερα η συνοικία ονομάζεται Τζίνη. Η πατρική οικία της οικογένειας Τζίνη βρίσκεται επί των οδών Μαιζώνος & Αγίου Νικολάου, η οποία διατηρείται σε άριστη κατάσταση. Το σπίτι ίσως είναι το παλαιότερο κτίριο της Πάτρας, κατασκευάστηκε το 1832 και παραπέμπει μορφολογικά σε ηπειρώτικα σπίτια. Στην ιδιοκτησία της οικογένειας βρίσκονται και άλλα παλαιά οικήματα.

1.2 ΕΚΛΕΚΤΙΚΙΣΜΟΣ

Ο Εκλεκτικισμός, ή μορφολογικός πλουραλισμός, εμφανίστηκε στο β' μισό του 19^{ου} αιώνα σαν μια προσπάθεια ανανέωσης του μορφολογικού λεξιλογίου με ανάμειξη διακοσμητικών στοιχείων από διάφορα στυλ. Επί της ουσίας εκφράζει μια διακοσμητική αντιμετώπιση της αρχιτεκτονικής μορφολογίας αποδεσμευμένη από τις αυστηρές αρχές οργάνωσης που χαρακτήριζαν τους ιστορικούς ρυθμούς. Κινείται σε ένα πνεύμα ανανέωσης με τη σύνθεση μορφών και στοιχείων από διαφορετικούς ιστορικούς ρυθμούς. Αυτή η διάθεση ανανέωσης εκφράζεται κυρίως από το ύφος της Beaux - Arts. Την εποχή αυτή η παρισινή σχολή έχει υιοθετήσει τον εκλεκτισμό και τον διαδίδει με την τεράστια επιρροή που ασκεί παγκοσμίως. Τα χαρακτηριστικά της Αρχιτεκτονικής των BEAUX – ARTS:

- Συμμετρία
- Μνημειακό – επιβλητικό ύφος
- Σύνθεση Ιστορικών τεχνοτροπιών
- Ποιότητα στο σχεδιασμό και στην εκτέλεση των αρχιτεκτονικών λεπτομερειών
- Πλούσιος διάκοσμος έντονα γλυπτικός
- Πολυχρωμία

Τα πρότυπα και οι ιστορικές τεχνοτροπίες που επεξεργάζεται στρέφονται κυρίως στη Ρωμαϊκή Αρχιτεκτονική, την Ιταλική Αναγέννηση και το Μπαρόκ. Ο εκλεκτισμός στην Ελλάδα δεν θα φτάσει τον πλούτο του διακόσμου και την ποιότητα κατασκευής του προτύπου της Beaux - Arts. Ωστόσο θα αποτελέσει την κυρίαρχη στιλιστική έκφραση στις αρχές του 20^{ου} αιώνα. Η σύντομη και περιορισμένη αίγλη που γνώρισε στον ελληνικό χώρο, υποδηλώνει πως μόνο μια μικρή μερίδα της αστικής τάξης ήταν διατεθειμένη να εξυμνήσει το πλουραλιστικό ήθος της κοσμοπολίτικης Ευρώπης και να δεχθεί πως το παρουσιαστικό των κτιρίων και η συντακτική τους οργάνωση βρίσκονταν σε ξένα μεταξύ τους επίπεδα. Η εικονογραφική σύνθεση των όψεων των εκλεκτικιστικών κατοικιών είναι πλούσια σε αναφορές του ιστορισμού. Κατασκευασμένες με πέτρα ή σοβά, ή με έναν από τους πολλούς τύπους τούβλων που εμφανίστηκαν την περίοδο 1900-1910, οι εκλεκτικιστικές αυτές κατοικίες επιχειρούν να συνδυάσουν πολυάριθμα ρυθμολογικά προηγούμενα, πρωτοτυπώντας με την έντεχνη «συρραφή» τους.

1.3 ΤΟ ΚΤΙΡΙΟ ΜΑΣ

Το κτίριό μας κατασκευάστηκε στις αρχές του 20^{ου} αιώνα και αποτελεί δείγμα εκλεκτικιστικού κτιρίου της εποχής με στοιχεία όψιμου νεοκλασικισμού. Η γενικότερη τάση του όψιμου κλασικισμού στην Πάτρα, εκδηλώνεται με την πιο έντονη συμμετοχή του μορφοπλαστικού στοιχείου στη σύνθεση, με παράλληλη υποχώρηση του πνεύματος λιτότητας και αισθητικής επάρκειας, που χαρακτήριζε το αμιγές κλασικό ύφος του «νεοελληνικού» κλασικισμού. Η κλασικιστική διάθεση του κτιρίου με στοιχεία εκλεκτικιστικής διακόσμησης το κατατάσσουν σε ένα από τα πιο αξιόλογα κτίρια της περιοχής που εντυπωσιάζει με την παρουσία και την αρχιτεκτονική του και συνεπώς χαρακτηρίζεται ως διατηρητέο.

1.3.1 ΘΕΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΒΑΣΗ

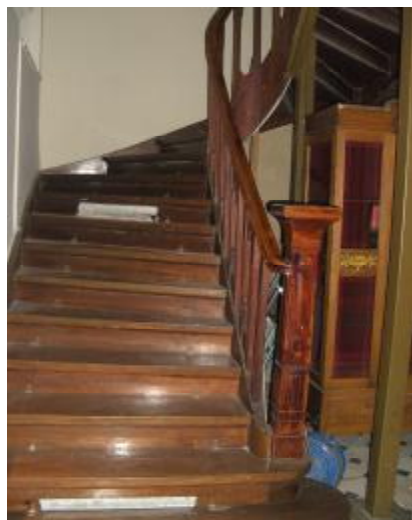
Το κτίριο βρίσκεται στην οδό Παλαιών Πατρών Γερμανού 10-12, στην Άνω Πόλη Πατρών και δίπλα στο Αρχαίο Ωδείο. Είναι τοποθετημένο στο όριο του οικοπέδου προς το δρόμο αφήνοντας ακάλυπτο χώρο στο πλάι και στην πίσω πλευρά. Η πρόσοψη αποτελεί τη βόρεια πλευρά του οικοπέδου και βρίσκεται απέναντι από την πλατεία Αγίου Γεωργίου (γνωστή και ως

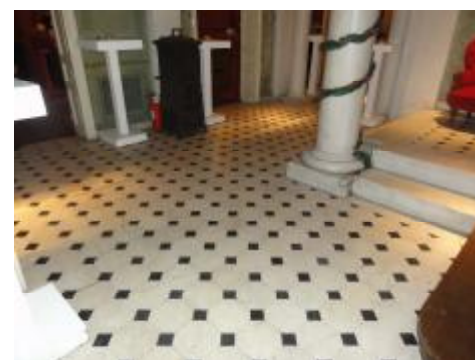
πλατεία 25^{ης} Μαρτίου), η ανατολική και δυτική του πλευρά συνορεύουν με παράπλευρα κτίσματα και τέλος η νότια πλευρά του οικοπέδου εφάπτεται της οδού Γεωργίου Ρούφου. Η πρόσβαση στο οικοπέδο γίνεται από την είσοδο του προαυλίου χώρου στο πλαϊνό μέρος της πρόσοψής του, ενώ η πρόσβαση στο κτίριο γίνεται από έξι εισόδους (δύο εισοδοί από την πλευρά του δρόμου και τέσσερις από τον κήπο). Η κεντρική είσοδος βρίσκεται στην πρόσοψή του στην βόρεια πλευρά, άλλες δύο στο πίσω μέρος του κτιρίου (νότια πλευρά), ενώ υπάρχουν ακόμα δύο εισοδοί προς το υπόγειο του κτιρίου, μία πλευρική στην πρόσοψη (βόρεια πλευρά) και μία στην πίσω πλευρά.

1.3.2 ΚΤΙΡΙΟΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

Το παρόν κτίριο αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα αστικής κατοικίας του μεσοπολέμου, κατασκευάστηκε το 1924 και είναι διώροφη κατοικία με ημιυπόγειο και κήπο στο πλάι και το πίσω μέρος. Η τυπολογική οργάνωση του κτιρίου μας χαρακτηρίζεται από την τριμερή κάτοψη σε υπόγειο, ισόγειο και όροφο. Έχει συμμετρική διάταξη με κεντρικό προθάλαμο και παράταξη χώρων εκατέρωθεν. Η είσοδος στο κτίριο είναι δυνατή από τις δύο πλευρές του, βόρεια και νότια. Η κύρια είσοδος βρίσκεται στην βόρεια πλευρά του κτιρίου επί της οδού Παλαιών Πατρών Γερμανού και είναι κεντρικά τοποθετημένη. Εισερχόμενοι στο οίκημα βρισκόμαστε σε έναν μικρό προθάλαμο με μια μαρμαρίνη σκάλα 7 ριχτιών και ανεβαίνοντάς την συναντάμε δύο εισόδους, μια κεντρική και μία πλαϊνή στα δεξιά η οποία οδηγεί σε ένα μικρό δωμάτιο το οποίο επικοινωνεί μέσω μιας δεύτερης πόρτας με τον κεντρικό ευρύχωρο προθάλαμο του ισογείου. Η κεντρική είσοδος του μικρού προθαλάμου οδηγεί κατευθείαν στον κεντρικό προθάλαμο του ισογείου όπου συναντάμε και το κεντρικό κλιμακοστάσιο της κατοικίας. Δίπλα στο

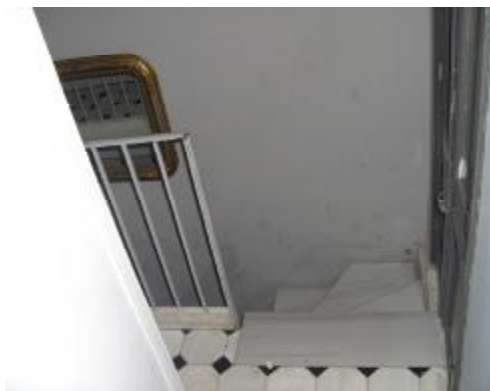

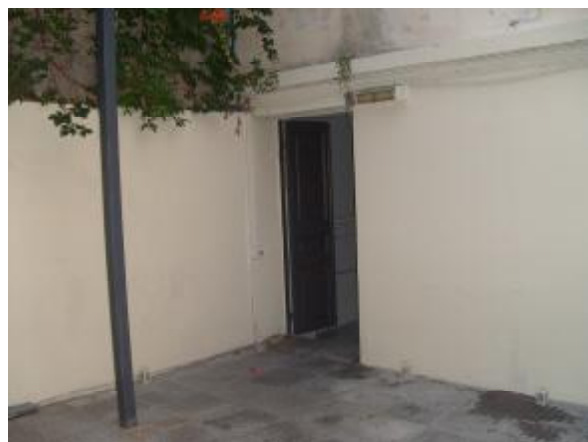
κλιμακοστάσιο και προς την μεριά της μεσοτοιχίας από τη μία πλευρά υπάρχει φωταγωγός στον οποίο είναι τοποθετημένος ένας ανελκυστήρας και από την άλλη το δωμάτιο στο οποίο έχουμε πρόσβαση και από τον μικρό προθάλαμο της εισόδου. Επίσης δίπλα στο κλιμακοστάσιο είναι τοποθετημένοι οι βοηθητικοί χώροι κι ένα WC. Μπορούμε να πούμε ότι η κάτοψη χωρίζεται σε τρεις άξονες. Ένας κεντρικός διάδρομος είναι το μέσο επικοινωνίας των δωματίων και τα υπόλοιπα δωμάτια του σπιτιού είναι διαδοχικά τοποθετημένα γύρω από τον διάδρομο. Στην άλλη πλευρά του φωταγωγού(από την

πλευρά της μεσοτοιχίας) υπάρχει η σκάλα 17 ριχτιών που οδηγεί στο υπόγειο και δίπλα σε αυτήν(στη νοτιοδυτική γωνία της κατοικίας) ακόμα ένα δωμάτιο. Στην άλλη πλευρά του διαδρόμου, σε όλο το μήκος της ανατολικής πλευράς, βρίσκεται μια μεγάλη αίθουσα οι οποία διαθέτει δύο εξώστες(έναν στην ανατολική κι έναν στην νότια πλευρά). Στο τέλος του διαδρόμου, ακριβώς απέναντι από την κεντρική είσοδο του ισόγειου, βρίσκεται ένας υπερυψωμένος χώρος(κλίμακα 3 ριχτιών) ο οποίος οδηγεί στον εξώστη της πίσω πλευράς του κτιρίου μέσω της μίας από τις τρεις εισόδους του κτιρίου της νότιας πλευράς. Από τον εξώστη είναι δυνατή η πρόσβαση στον κήπο με εξωτερική κλίμακα.

Κατεβαίνοντας στο υπόγειο συναντάμε το λεβητοστάσιο, το λουτρό και άλλα δωμάτια που λειτουργούν κυρίως σαν αποθηκευτικοί χώροι. Η κάτοψη είναι κι εδώ τριμερής αφού υπάρχει κεντρικός διάδρομος και παράταξη δωματίων εκατέρωθεν. Η πρόσβαση στο υπόγειο του κτιρίου πραγματοποιείται εσωτερικά από εσωτερική κλίμακα 17 ριχτιών και από τον ανελκυστήρα που έχει τοποθετηθεί στο φωταγωγό, ενώ εξωτερικά από δύο εισόδους: Η μία βρίσκεται στην πρόσοψη (βόρεια πλευρά) του κτιρίου και η άλλη στην πίσω πλευρά(νότια). Εισερχόμενοι στο υπόγειο από τον προαύλιο χώρο (νότια πλευρά) του κτιρίου βρισκόμαστε σε έναν μικρό προθάλαμο όπου υπάρχει η εσωτερική σκάλα που οδηγεί στο ισόγειο αλλά και μια πόρτα που οδηγεί στον κεντρικό διάδρομο του υπογείου, ενώ η είσοδος από την πρόσοψη (βόρεια πλευρά) οδηγεί σε ένα δωμάτιο στο δωμάτιο που βρίσκεται στη βορειοδυτική γωνία του υπογείου.

Ανεβαίνοντας στον όροφο του διατηρητέου κτιρίου διαπιστώνουμε ότι η διαρρύθμιση δεν διαφοροποιείται κατά πολύ από αυτήν του ισογείου. Η πρόσβαση στον όροφο πραγματοποιείται εσωτερικά από την ξύλινη σκάλα σχήματος Π και από τον ανελκυστήρα ενώ εξωτερικά είναι δυνατή η πρόσβαση στο κτίριο από μία είσοδο που

υπάρχει στη δυτική πλευρά της κατοικίας συνδέοντας τον όροφο με τον κήπο μέσω μιας εξωτερικής μεταλλικής σκάλας και κατά πάσα πιθανότητα αποτελεί έξοδο κινδύνου. Εισερχόμενοι στον όροφο εσωτερικά(τόσο από το κλιμακοστάσιο όσο και από τον ανελκυστήρα αφού βρίσκονται δίπλα και στην

ορόφου, παράλληλα στο διάδρομο, υπάρχει μια μεγάλη μήκους αίθουσα θυμίζοντας κατά πολύ τη διάταξη του ισόγειου, μόνο που εδώ λειτουργεί σαν ενιαίος χώρος με την βόρεια πλευρά του ορόφου λόγω της απουσίας εσωτερικών τοίχων. Υπάρχει κι εδώ κεντρικός εξώστης στην ανατολική πλευρά του κτιρίου αλλά σε αντίθεση με το ισόγειο ο όροφος έχει σε όλη την επιφάνειά του την ίδια στάθμη. Στη νοτιοδυτική γωνία υπάρχουν δύο δωμάτια ενώ μεταξύ αυτών και του λουτρού υπάρχει ένας μικρός διάδρομος που οδηγεί στην έξοδο κινδύνου(δυτική πλευρά).

Η πρόσβαση στη στέγη είναι δυνατή μέσω της εξωτερικής μεταλλικής σκάλας η οποία εφάπτεται της δυτικής πλευράς του οικοπέδου και οδηγεί σε ένα δώμα το οποίο καλύπτει το νότιο τμήμα του κτιρίου. Ένα μικρότερο δώμα υπάρχει και στη βόρεια πλευρά πάνω από τον στεγασμένο εξώστη, ενώ η υπόλοιπη επιφάνεια καλύπτεται από στέγη με κεραμίδια, κατά μήκος της οποίας υπάρχει μια σοφίτα-διάδρομος. Στο δώμα, μαζί με τη στέγη, βρίσκεται κι ένα δωμάτιο.

1.3.3 ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

Το Μέγαρο Γαλανόπουλου, το οποίο είναι χτισμένο στις αρχές του 20^{ου} αιώνα, πρόκειται για κτίριο εκλεκτικιστικής μορφολογίας με νεοκλασικές επιδράσεις και ενσωματωμένα διακοσμητικά στοιχεία Art Deco. Η οργάνωση της κατοικίας στηρίζεται σε κεντρικό ευρύχωρο προθάλαμο μέσω του οποίου ενοποιούνται τα δωμάτια που παρατάσσονται γύρω του. Ο τύπος αυτός αποτελεί εξέλιξη του τρίμερους διαχωρισμού με τον κεντρικό επιμήκη προθάλαμο των αστικών μεγάρων του 19ου αιώνα. Ο εκλεκτικισμός διατηρεί τις αρχές οργάνωσης των όψεων των ιστορικών ρυθμών: συμμετρία, αξονικότητα, ρυθμική επαναληπτικότητα με μεγαλύτερη ελευθέρια στις μορφοπλαστικές διατυπώσεις αποδεδειγμένες από τους αυστηρούς κανόνες του νεοκλασικισμού.

Χαρακτηριστικά των κύριων όψεων του κτιρίου είναι ο τριμερής οριζόντιος διαχωρισμός σε βάση, κορμό και στέγη αλλά και η συμμετρία τόσο στα ανοίγματα όσο και σε κάποιες προεξοχές όπως περιμετρικές κορνίζες. Γίνεται αντιληπτή η αξονικότητα της όψης όπως και η ρυθμική επαναληπτικότητα των ανοιγμάτων. Ψευδοπαραστάδες, γείσα και διακοσμητικά πλαίσια των ανοιγμάτων στην κύρια και πλάγια όψη χαρακτηρίζουν μορφολογικά το κτίσμα.

Η πρόσοψη παρουσιάζει αξιόλογα στοιχεία νεοκλασικής οργάνωσης (όπως η οργάνωση της κατακόρυφης διάταξης, οι ψευδοπαραστάδες, τα διακοσμητικά πλαίσια των ανοιγμάτων κλπ) με πολλά ενδιαφέροντα εκλεκτικιστικά στοιχεία της εποχής του μεσοπολέμου. Στην πρόσοψη, η στοά έχει τέσσερις πεσσούς που ισαπέχουν και στηρίζουν το ευθύγραμμο επιστύλιό της. Στον όροφο κατά μήκος της πρόσοψης, έχουμε εξώστη που βρίσκεται σε εσοχή πάνω από τη στοά και τμήμα αυτού εξέχει από το κτίριο σαν κανονικό μπαλκόνι και στηρίζεται σε

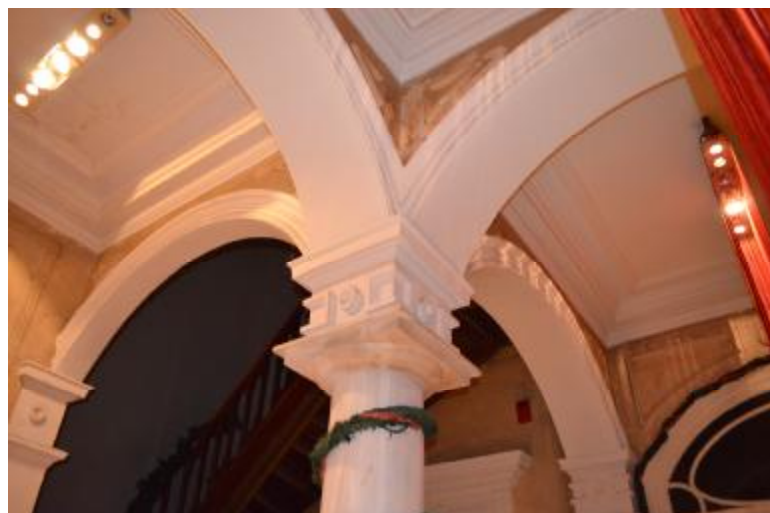
φουρούσια. Κάτω από τον κεντρικό εξώστη που εξέχει βρίσκεται η κύρια είσοδος του κτιρίου, κεντρικά τοποθετημένη και πλαισιωμένη από μαρμάρινες παραστάδες και υπέρθυρο. Την εντυπωσιακή ξύλινη εξώθυρα διακοσμεί επίσης ένας ημικυκλικός φεγγίτης με μαρμάρινη μπορντούρα. Η αίσθηση της καθετότητας

υπερισχύει και τονίζεται από το ύψος των ανοιγμάτων και την ρυθμολογική πλαισίωσή τους.

Στην πλάγια όψη(ανατολική) υπάρχει επίσης συμμετρία που ενισχύεται από την παρουσία κεντρικού εξώστη σε ισόγειο και όροφο(αυτός του ισογείου είναι στεγασμένος). Τα ανοίγματα πλαισιώνονται από μαρμάρινα διακοσμητικά στοιχεία(παραστάδες, ποδιές, τόξα, κλειδιά). Σε αυτήν την όψη είναι ορατή μια υψομετρική διαφορά στην οροφή του ορόφου που μας βοηθάει να διακρίνομαι το τμήμα που αποτελείται από δώμα(χαμηλότερο τμήμα) και αυτό που αποτελείται από στέγη με κεραμίδια.

Στην πίσω όψη(νότια) διατηρείται ο τριμερής οριζόντιος διαχωρισμός του κτιρίου αλλά δεν υπάρχουν τα διακοσμητικά στοιχεία που συναντώνται στις υπόλοιπες όψεις. Στην δεξιά πλευρά του ισογείου υπάρχει εξώστης ορθογώνιας κάτοψης που οδηγεί με εξωτερική σκάλα στον κήπο. Στα αριστερά της όψης διακρίνεται η εξωτερική μεταλλική κλίμακα που οδηγεί στον όροφο και στο δώμα.

Η επικάλυψη της τετράριχτης στέγης γίνεται με κεραμίδια γαλλικού τύπου. Θριγκός με έντονα προεξέχων γείσο στέφει τις όψεις του κτιρίου, ενώ ένα περίτεχνο στηθαίο ολοκληρώνει τη σύνθεση. Το συμπαγές στηθαίο με καμπύλα τμήματα, τα ελλειπτικά μαρμάρινα τόξα των παραθύρων του ισογείου στην πρόσοψη, η εντυπωσιακή εξώθυρα και τα ιδιαίτερα κιγκλιδώματα των εξωστών είναι μερικές από τις εμφανείς επιδράσεις της Art Deco στο κτίριο.

Εκτός από τον εξωτερικό διάκοσμο του κτιρίου, συναντάμε ενδιαφέροντα διακοσμητικά στοιχεία και στο εσωτερικό του. Εισερχόμενοι στο ισόγειο, τόσο στον ευρύχωρο κεντρικό προθάλαμο όσο και στην μεγάλη αίθουσα της

ανατολικής πλευράς, βλέπουμε μαρμάρινους κυλινδρικούς κίονες που ενώνονται μεταξύ τους με τόξα με προσδίδουν στο κτίριο έναν μεγαλοπρεπή χαρακτήρα. Ιδιαίτερη αίσθηση προκαλεί ο μεγάλος μαρμάρινος κίονας του κεντρικού προθαλάμου ο οποίος συνδέεται με τους υπόλοιπους δημιουργώντας καμάρες οι οποίες σχηματίζουν σταυρό. Τα εσωτερικά ανοίγματα του ισογείου διακοσμούνται με μαρμάρινα υπέρθυρα ενώ οι οροφές του ισογείου του ορόφου διακοσμούνται με γύψινα ανάγλυφα μοτίβα. Στο εσωτερικό του κτιρίου επίσης, στον χώρο του προθαλάμου του ισογείου, βρίσκονται κάποιες τοιχογραφίες του κτιρίου με γεωμετρικά μοτίβα οι οποίες έχουν διατηρηθεί μέχρι σήμερα και μας δίνουν κάποια στοιχεία για τους αρχικούς χρωματισμούς των εσωτερικών τοίχων. Σύμφωνα με το άρθρο 8 του Χάρτη της Βενετίας οι συγκεκριμένες τοιχογραφίες είναι διακοσμητικά στοιχεία αναπόσπαστα δεμένα με το μνημεία οπότε πρέπει να διατηρηθούν και να αναδειχθούν. Στην παρούσα κατάσταση του κτιρίου προστατεύονται με plexiglass που είναι τοποθετημένο παράλληλα στην επιφάνεια των τοίχων, καλύπτοντας μόνο τα διασωθέντα τμήματα των τοιχογραφιών.

1.3.4 ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

ΘΕΜΕΛΙΩΣΗ

Δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε την ακριβή κατάσταση και μορφή των θεμελίων του κτιρίου αλλά από γενικές πληροφορίες που έχουμε για τα κτίρια εκείνης της περιόδου γνωρίζουμε ότι διαμορφώνονται με πέτρινη θεμελίωση η οποία το πιο πιθανό είναι να γίνεται με περιμετρική δοκό που είναι ενιαία με το φέροντα οργανισμό του κτιρίου.

ΠΕΡΙΒΑΛΛΩΝ ΧΩΡΟΣ

Το οικόπεδο διαθέτει έναν μεγάλο ακάλυπτο χώρο στην νότια και ανατολική του πλευρά, στον οποίο έχουμε πρόσβαση είτε από το κτίριο είτε από εξωτερική είσοδο έκκεντρη είσοδο της πρόσοψης(βόρεια πλευρά). Συνορεύει και με τις τέσσερις πλευρές του οικοπέδου και είναι διαμορφωμένος κατάλληλα ώστε να λειτουργεί σαν εστιατόριο – bar κατά τους θερινούς μήνες. Η βλάστηση στο χώρο περιλαμβάνει κυρίως φοίνικες, αναρριχώμενα φυτά, αροκάρια και άλλα δέντρα. Το Μέγαρο Γαλανόπουλου της Άνω Πόλης Πατρών αποτελεί κτίριο με προνομιακή θέση, καθώς βρίσκεται απέναντι από πλατεία με πολύ πράσινο(πλατεία Αγίου Γεωργίου), στο κέντρο της Πάτρας αλλά και κοντά σε σημαντικά μνημεία της πόλης.

ΚΑΤΑΚΟΡΥΦΟΣ ΦΕΡΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

Ο κατακόρυφος φέρων οργανισμός του κτιρίου αποτελείται κατά πάσα πιθανότητα από περιμετρική λιθοδομή πάχους 0,60 μ. σε όλα τα επίπεδα(υπόγειο, ισόγειο και όροφο) με εξαίρεση ένα τμήμα της δυτικής πλευράς του κτιρίου όπου η φέρουσα τοιχοποιία είναι πάχους 0,50 μ. σε υπόγειο και όροφο. Υπάρχουν και εσωτερικοί φέροντες τοίχοι(επίσης από λιθοδομή) κατά μήκος του κεντρικού διαδρόμου των κατόψεων οι οποίοι έχουν πάχος 0,50 μ. στο υπόγειο, 0.40 μ. στο ισόγειο και 0,35 μ. στον όροφο. Σύμφωνα με πληροφορίες, μετά το '20 τα διώροφα κτίρια κατοικιών οργανώνονται συνήθως

με λιθοδομή ως προς τη θεμελίωση και το ημιυπόγειο, όταν υπάρχει, ενώ οπτοπλινθοδομή διαμορφώνει τα δύο κύρια επίπεδα της οικοδομής ή μόνο τον άνω όροφο, στην περίπτωση που η λιθοδομή των θεμελίων συνεχίζεται και στους περιμετρικούς τοίχους του ισογείου. Λόγω του ότι το κτίριό μας διατηρείται σε άριστη κατάσταση δεν υπάρχουν φθορές ως προς την τοιχοποιία του που να μας επιτρέπουν να αντλήσουμε πληροφορίες σχετικά με τον φέρων οργανισμό του.

ΤΟΙΧΟΠΟΙΙΑ

Η ανάλυση των εξωτερικών τοίχων έχει ήδη γίνει στην περιγραφή του κατακόρυφου φέροντος οργανισμού. Εκτός από τη φέρουσα τοιχοποιία, στο κτίριό μας υπάρχουν εσωτερικά χωρίσματα πάχους 0,25 μ. κατασκευασμένα πιθανότατα από τσατμά.

ΟΡΟΦΕΣ ΚΑΙ ΣΤΕΓΗ

Οι οροφές του ισογείου και του ορόφου παρουσιάζουν στην πλειοψηφία τους γύψινο ανάγλυφο διάκοσμο. Η επιστέγαση του κτιρίου διαμορφώνεται με δώμα στη νότια και βόρεια πλευρά του και στην υπόλοιπη επιφάνεια με ξύλινη στέγη κατά τη συνήθη κατασκευαστική λογική. Η επικάλυψη γίνεται με κεραμίδια γαλλικού τύπου τα οποία αποτελούν μεταγενέστερη προσθήκη. Υπάρχει μια σοφίτα-διάδρομος κατά μήκος της στέγης κι ένα μικρό δωμάτιο στα οποία γίνεται πρόσβαση από το δώμα στη νότια πλευρά του κτίσματος. Επειδή κατά την επίσκεψη στο δώμα με σκοπό την αποτύπωση δεν επιτρεπόταν η πρόσβαση στο

δωμάτιο, οι πληροφορίες που υπάρχουν σχετικά με αυτό περιορίζονται στις εξωτερικές του διαστάσεις. Περιμετρικά της στέγης-δώματος υπάρχει στηθαίο ύψους 1,30 μ. το οποίο είναι περίτεχνο στην πρόσοψη και πλάγια όψη του κτιρίου και πιο λιτό στην πίσω όψη. Υπάρχουν υδρορροές μεταξύ στέγης και στηθαίου παράλληλες με τις κάτω καταλήξεις στέγης.

ΔΑΠΕΔΑ

Η φέρουσα κατασκευή των δαπέδων σε όροφο και στέγη είναι ξύλινη με δοκούς, κάτι που επιβεβαιώνεται παρατηρώντας τμήμα της οροφής το ισογείου κάτω από τον στεγασμένο εξώστη όπου έχουν αποκολληθεί τμήματα του επιχρίσματος. Το δάπεδο του ισογείου, υπογείου και δώματος είναι κατασκευασμένο από σκυρόδεμα. Οι επιστρώσεις των δαπέδων διαφέρουν ανάλογα με τον όροφο και το χώρο. Στον όροφο υπερισχύει η ξύλινη επικάλυψη ενώ στο ισόγειο εκτός από ξύλινο πάτωμα έχουμε και επικάλυψη του δαπέδου του κεντρικού προθαλάμου με ασπρόμαυρα πλακίδια γεωμετρικών σχημάτων.

ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΝΟΙΓΜΑΤΩΝ - ΚΟΥΦΩΜΑΤΩΝ

Τα περισσότερα ανοίγματα του κτιρίου είναι ξύλινα(δίφυλλα συνήθως) με φεγγίτη και φέρουν τετράφυλλα πατζούρια γαλλικού τύπου, ενώ υπάρχουν και κάποια που έχουν δίφυλλα πατζούρια. Η πόρτα της εισόδου(κεντρική) είναι ξύλινη ταμπλαδωτή και πάνω από αυτήν υπάρχει ημικυκλικός φεγγίτης.

ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΑ

Όλοι οι χώροι είναι επιχρισμένοι από κονίαμα.

ΣΚΑΛΑ

Η εσωτερική σκάλα του κτιρίου είναι κατασκευασμένη από ξύλο, έχει 25 ρίχτια και το σχήμα της είναι σε κάτοψη «Π», ενώ τμήμα του τοίχου κατά μήκος της σκάλας είναι επενδυμένο με ξύλο.

ΚΙΓΚΛΙΔΩΜΑΤΑ

Τα κιγκλιδώματα είναι από σφυρίλατο σίδηρο και το αρχικό τους χρώμα έχει ξεθωριάσει με την πάροδο

του χρόνου. Ιδιαίτερης αισθητικής κάγκελα που παραπέμπουν σε Art Deco είναι τοποθετημένα στην πρόσοψη και την πλάγια όψη του κτιρίου ενώ στον εξώστη της πίσω όψης είναι πιο απλής μορφής αλλά εξίσου κομψά.

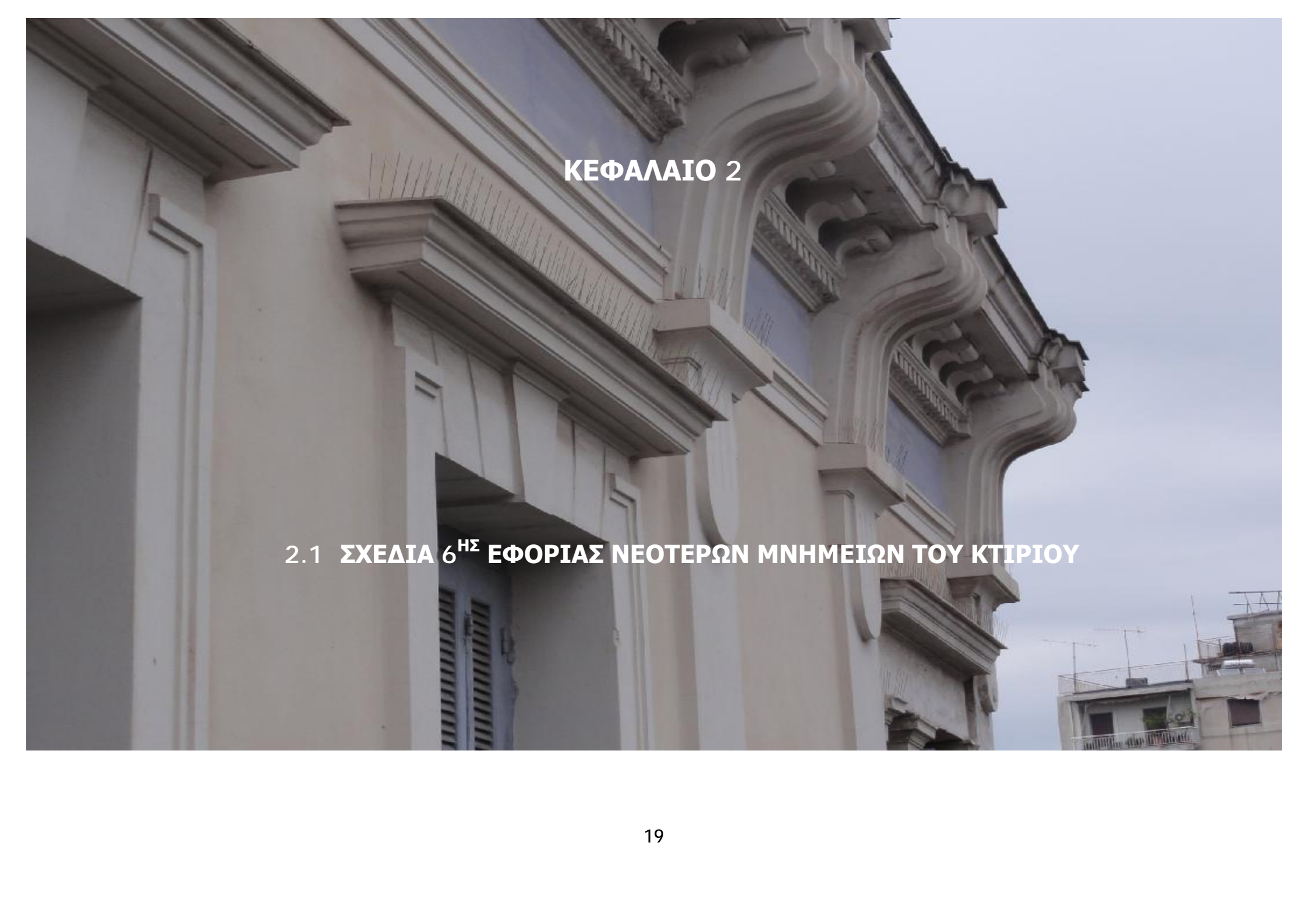

ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Στο κτίριό μας, και οι ειδικά στις δύο όψεις, συναντάμε πλήθος αξιόλογων διακοσμητικών στοιχείων τα οποία είναι στην πλειοψηφία τους μαρμάρινα. Γείσα, θριγκός, στηθαιό, φουρούσια, ψευδοπαραστάδες, κιονόκρανα, υπέρθυρα και ποδιές παραθύρων είναι μερικά από αυτά.

ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ

Λόγω του ότι το κτίριο διατηρείται σε πολύ καλή κατάσταση αλλά και λόγω των τοιχοποιιών του που βρίσκονται στο ισόγειο, υπάρχουν υπολείμματα χρώματος τόσο στις όψεις όσο και στο εσωτερικό του. Μας είναι αρκετά εύκολο να διακρίνουμε μπεζ – ώχρα και γαλάζιο στους τοίχους των όψεων αλλά και στους εσωτερικούς τοίχους του ισογείου όπου υπάρχουν επίσης ίχνη από γκρι. Σύμφωνα με πληροφορίες, στον όροφο αρκετά από τα δωμάτια ήταν επενδυμένα με ταπετσαρίες της εποχής αλλά δυστυχώς δεν διασώζεται δείγμα αυτών. Τα ταβάνια με τον ιδιαίτερα όμορφο γύψινο διάκοσμο ήταν κατά πάσα πιθανότητα λευκά όπως και τώρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

2.1 ΣΧΕΔΙΑ 6^{ΗΣ} ΕΦΟΡΙΑΣ ΝΕΟΤΕΡΩΝ ΜΝΗΜΕΙΩΝ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ

2.2. ΜΕΘΟΔΟΙ ΑΠΟΤΥΠΩΣΗΣ

Τα διαθέσιμα στοιχεία σχετικά με το κτίριο που βρέθηκαν στην 6^η Εφορεία Νεωτέρων Μνημείων της Πάτρας δεν επαρκούσαν όποτε έκρινα απαραίτητη την αποτύπωση του κτιρίου από το μηδέν, διαπιστώνοντας ότι υπήρχαν σημαντικές αποκλίσεις ανάμεσα στις πραγματικές διαστάσεις και σε αυτές των υπάρχοντων σχεδίων. Η αποτύπωση έγινε με την κλασική τοπογραφική μέθοδο με επί τόπου μετρήσεις και σχεδίαση σε κλίμακα 1:50. Τα εργαλεία αποτύπωσης που χρησιμοποιήθηκαν είναι το αλφαδολάστιχο για τη μέτρηση των υψομετρικών διαφορών, μετροταινία, αποστασιόμετρο, ξύλινο πτυσσόμενο δίμετρο, αλφαδονήμα, αλφάδι-ζύγι, ράμμα. Όσον αφορά την αποτύπωση της παθολογίας του κτιρίου, η οποία περιορίζεται σε αποκολλήσεις επιχρισμάτων, έγινε με φωτογραφική τεκμηρίωση.

Ωστόσο, τα παλιά σχέδια των κατόψεων, βοηθάνε στο να έχουμε μια εικόνα για την αρχική του μορφή του κτιρίου. Συγκρίνοντας τα παλιά σχέδια με αυτά της παρούσας του κατάστασης είναι προφανές ότι η εσωτερική του διαρρύθμιση έχει δεχθεί αρκετές επεμβάσεις μέχρι σήμερα, ειδικά στον όροφο. Παρατηρούμε ότι έχουν καθαιρεθεί πολλά εσωτερικά χωρίσματα μη-φέροντος οργανισμού, στοιχείο που δηλώνει ότι η αρχική χρήση του κτιρίου(και ειδικά του ορόφου) ήταν τελείως διαφορετικού χαρακτήρα από τη σημερινή.

2.4 ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ - ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Λόγω του ότι το κτίριο αποτελεί καλή κατασκευή της εποχής του και ενδεχομένως λόγω της συντήρησής του από τους ιδιοκτήτες, δεν παρουσιάζει σημαντικές φθορές. Δεν παρατηρούνται ρωγμές ούτε άλλες σοβαρές βλάβες. Προβλήματα φθοράς και παθολογίας παρουσιάζουν μόνο τα επιχρίσματα και η στέγη η οποία έχει αποκατασταθεί και έχουν αντικατασταθεί τα κεραμίδια με νέα γαλλικού τύπου. Οι αποκολλήσεις επιχρισμάτων προκλήθηκαν κατά πάσα πιθανότητα εξαιτίας φυσικών παραγόντων (όπως η υγρασία) και ένα τμήμα του κτιρίου με εμφανή παθολογία είναι η οροφή της στοάς στο ισόγειο (κάτω από τον στεγασμένο εξώστη της πρόσοψης) όπου λείπει μεγάλο μέρος του επιχρίσματος και μπορούμε να διακρίνουμε ξεκάθαρα το ξύλινο δάπεδο του ορόφου.

Το διατηρητέο κτίριο που μελετάμε αποτελεί αξιόλογο δείγμα εκλεκτικιστικής αρχιτεκτονικής των αρχών του 20^{ου} αιώνα. Οπότε βασική φιλοσοφία της επέμβασης είναι η διατήρηση της αυθεντικότητας της κατασκευής, της τυπολογίας, η συντήρηση όλων των αξιόλογων στοιχείων και η αποκατάσταση της μορφής της. Η γενική αρχή δηλαδή που θα ακολουθήσει θα είναι η αποκατάσταση των εσωτερικών και εξωτερικών όψεων, όπως αυτές διαμορφώθηκαν αρχικά, με σκοπό να διατηρηθεί η αισθητική ενότητα του κτιρίου. Το Μέγαρο Γαλανόπουλου πρόκειται για ένα εκλεκτικιστικό κτίριο με ενσωματωμένα στοιχεία Art Deco, εξαιρετικού κάλλους, με χαρακτηρισμό σαν έργο τέχνης και η μελλοντική του λειτουργία που θα είναι πολιτιστικό κέντρο πολυλειτουργικού χαρακτήρα, θα αποτελέσει ευκαιρία ανάδειξης του κτιρίου αλλά και της γύρω περιοχής σε επισκέπτες.

Όπως προαναφέρθηκε, το κτίριό μας δεν παρουσιάζει σημαντικές φθορές οπότε δεν απαιτούνται εργασίες σχετικά με τη στατική του ενίσχυση όπως σε άλλες περιπτώσεις. Όσον αφορά τα αποκολλημένα τμήματα επιχρισμάτων, όπου σημιώνεται κακή κατάσταση διατήρησης επιχρισμάτων, θα γίνεται αποξήλωση αυτών ενώ κατά την αποκατάσταση θα χρησιμοποιηθεί επίχρισμα ίδιας μορφής και σύστασης με το αρχικό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

3.1 ΤΡΟΠΟΙ ΕΠΕΜΒΑΣΗΣ

Το κτίριο, όπως έχει ήδη αναφερθεί, έχει κηρυχθεί διατηρητέο πράγμα που σημαίνει ότι υπάρχουν περιορισμοί ως προς τις επιτρεπόμενες επεμβάσεις μορφολογικού και κατασκευαστικού χαρακτήρα. Λαμβάνοντας υπόψιν το Χάρτη της Βενετίας και αναγνωρίζοντας τα αυθεντικά στοιχεία της τυπολογίας και της κατασκευαστικής δομής στο κτίριό μας θα γίνουν οι ακόλουθες επεμβάσεις.

Θα γίνει καθαίρεση κάποιων γύψινων κατασκευών από μεταγενέστερες επεμβάσεις και θα αντικατασταθούν από άλλες διακριτικές γύψινες κατασκευές. Θα συντηρηθούν όλα τα στοιχεία που βοηθούν στην αναγνώριση της αρχιτεκτονικής μορφής του κτιρίου όπως είναι τα ανοίγματα, τα κουφώματα, διακοσμητικά στοιχεία, τα υλικά των δαπέδων κ.α. Επίσης θα πραγματοποιηθούν κάποιες ήπιες επεμβάσεις αρχιτεκτονικής φύσεως στο κτίριο, όπως κατασκευή διαχωριστικών τοίχων από γυψοσανίδα, προκειμένου να εξυπηρετεί καλύτερα τη νέα του λειτουργία και πάντα με σεβασμό προς την αρχική του μορφή.

Τα χρώματα στις όψεις θα επανέλθουν στην αρχική τους κατάσταση σύμφωνα με τις πληροφορίες που έχουμε: μπεζ – ώχρα και γαλάζιο. Εσωτερικά το κτίριο θα διαφοροποιηθεί αρκετά από την υπάρχουσα κατάστασή του η οποία δεν θυμίζει καθόλου την αρχική και θα επιστρέψει σε αποχρώσεις που, αν και δεν θα είναι ίδιες με τις αρχικές, θα είναι επίσης παστέλ: μπεζ - σομόν για τον ισόγειο και βεραμάν για τον όροφο.

Επειδή σύμφωνα με τη νέα χρήση του κτιρίου η μεγάλου μήκους ορθογώνια αίθουσα τόσο του ορόφου όσο και του ισόγειου θα έχει δημόσιο χαρακτήρα, προτείνεται τα δύο εσωτερικά ανοίγματα που οδηγούν σε αυτήν να πλαισιωθούν με γύψινα διακοσμητικά υπέρθυρα λευκού χρώματος ίδιας μορφής με τα μαρμάρινα που διακοσμούν τα εσωτερικά ανοίγματα της μεγάλης αίθουσας στο ισόγειο.

Θα καθαιρεθεί η μεταλλική κατασκευή που στεγάζει τον εξώστη της νότιας όψης αφού, εκτός από το ότι η ύπαρξή της δεν είναι αναγκαία για τη νέα χρήση του κτιρίου, δεν ενισχύει θετικά το αισθητικό αποτέλεσμα της όψης από την πλευρά του κήπου. Τέλος, θα γίνουν κάποιες μικρές εργασίες διαμόρφωσης του ακάλυπτου χώρου ο οποίος ήδη λειτουργεί σαν κήπος, όπως προσθήκη ανθεκτικών λουλουδιών(γεράνια) περιμετρικά της περίφραξής του και δημιουργία κάποιων παρτεριών που θα χρωματίζουν και θα κοσμούν τον κτίριο δημιουργώντας ένα συναίσθημα χαράς και ευφορίας.

Οι υπάρχουσες ηλεκτρομηχανολογικές εγκαταστάσεις θα διατηρηθούν να έχουν.

3.2 ΠΡΟΤΑΣΗ

ΓΕΝΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ (Η ΙΔΕΑ)

Τα ερεθίσματα για την εκπόνηση της πτυχιακής αυτής εργασίας βρίσκουν τις ρίζες τους στην Κεντρική/Νότια Αμερική και Ισπανία, όπου γεύσεις, μυρωδιές, μελωδίες, χορός και εικόνες αναμιγνύονται αρμονικά για να δημιουργήσουν αυτό που σήμερα εμείς αποκαλούμε “Latin” κουλτούρα.

Με το πέρασμα των χρόνων παρατηρείται το ολοένα και αυξανόμενο ενδιαφέρον των Ελλήνων στη μύηση της κουλτούρας αυτής, που δεν απέχει κατά πολύ από την δική μας. Ο εύθυμος χαρακτήρας, η εξωστρέφεια και το μεσογειακό ταμπεραμέντο των Ελλήνων, έχει αρκετά κοινά στοιχεία με τον τρόπο ζωής και έκφρασης των Ισπανών και Λατινοαμερικάνων, με αποτέλεσμα η κουλτούρα τους να είναι προσφιλής στον ελληνικό λαό.

Κατά το διάστημα της τελευταίας δεκαετίας, σε πολλές πόλεις της Ελλάδας όπως στην Πάτρα, το ενδιαφέρον του κόσμου για τον Ισπανικό πολιτισμό και κυρίως για τους Λατινοαμερικάνικους χορούς, παρουσιάζεται διαρκώς αυξανόμενο. Η πραγματοποίηση σποραδικών χορευτικών εκδηλώσεων όπως Αργεντινικές milongas, latin fiestas κτλ. στην πόλη μας κατά καιρούς, μαρτυρά ότι αυτού του είδους η διασκέδαση αποτελεί για αρκετούς τρόπο ζωής ή τουλάχιστον ανάγκη έκφρασης. Απτή απόδειξη πως οι Latin ρυθμοί έχουν ενταχθεί στις δραστηριότητες τις πόλεις μας είναι η περίοδος του Πατρινού Καρναβαλιού, κατά την οποία παράλληλα με την τήρηση των τοπικών εθίμων, δίνεται και μια Latin χροιά στις διάφορες εκδηλώσεις, η οποία συμβάλλει κατά πολύ στη δημιουργία μιας χαρούμενης και εορταστικής διάθεσης. Είναι πιθανό οι μουσικές επιρροές να προέρχονται κυρίως από το κατά πολύ μεγαλύτερο και διασημότερο Καρναβάλι του Rio de Janeiro στην Βραζιλία, ωστόσο αναμφίβολα το πατρινό Καρναβάλι είναι επίσης συνυφασμένο με την Latin μουσική και το χορό.

Έχοντας λοιπόν δεδομένη την ανάγκη ορισμένων πολιτών για ύπαρξη αιθουσών χορού και Latin συναυλιών-εκδηλώσεων, όπως και την εν μέρη εξοικείωση τους με την εν λόγω κουλτούρα λόγω Καρναβαλιού, θα διαπιστώσει κανείς ρίχνοντας μια ματιά στην πόλη, την ανυπαρξία ειδικών χώρων που να μπορούν να ανταποκριθούν στις ανάγκες του συγκεκριμένου κοινού και όχι μόνο.

Η ύπαρξη ενός πολυλειτουργικού χώρου, ο οποίος αφενός μεν θα πληροί τις προδιαγραφές που θα ικανοποιούν τις παραπάνω ανάγκες, αφετέρου θα μπει τον επισκέπτη στην ισπανική και λατινοαμερικάνικη παράδοση με κάθε δυνατό τρόπο, θα προσφέρει στην πόλη μια ακόμα ευκαιρία για πολιτιστική αναβάθμιση.

Η μύηση κάποιου στην παράδοση ενός λαού επιτυγχάνεται μέσω των γεύσεων, των ακουσμάτων, των εικόνων ή και άλλων εμπειριών, χαρακτηριστικών του εκάστοτε λαού. Ένας κατάλληλα διαμορφωμένος χώρος με την μορφή «Πολιτιστικού Κέντρου Ισπανικής-Λατινοαμερικάνικης Κουλτούρας & Παράδοσης», που θα συνδυάζει ποικίλες λειτουργίες, θα δίνει τη δυνατότητα σε κάποιον να εξερευνήσει τα ήθη και τα έθιμα των συγκεκριμένων λαών με πολλούς και διαφορετικούς τρόπους. Στόχος της δημιουργίας του κέντρου είναι να προκαλέσει το ενδιαφέρον του ευρύτερου κοινού και όχι να απευθυνθεί αποκλειστικά στο φανατικό κοινό αυτής της κουλτούρας.

Ένα τέτοιο κέντρο θα μπορούσε να συγκεντρώνει πολλές λειτουργίες όπως ένα εστιατόριο με παραδοσιακή κουζίνα από Ισπανία και χώρες της Λατινικής Αμερικής, ένα cafe-bar σε συνδυασμό με ηλεκτρονική βιβλιοθήκη που θα προσφέρει 24ωρη ενημέρωση των επισκεπτών, ευέλικτη αίθουσα ή πίστα χορού αλλά ακόμα και σκηνή κατάλληλη για πραγματοποίηση μουσικών συναυλιών ή χορευτικών επιδείξεων. Παράλληλα θα μπορεί να λειτουργεί χώρος κατάλληλος για προβολή ταινιών, πραγματοποίηση ομιλιών, παρουσίαση βιβλίων αλλά και εκθέσεις διάφορων καλλιτεχνών. Έχοντας ως βάση τον Λατινοαμερικάνικο χορό, χρήσιμη θα αποδεικνυόταν η δημιουργία αιθουσών όπου θα πραγματοποιούνταν μαθήματα αλλά και σεμινάρια χορού. Τα σεμινάρια αυτά θα μπορούν να έχουν ακόμα και ως θέμα τον σχεδιασμό στολών, οι οποίες θα μπορούν κάλλιστα να χρησιμοποιηθούν σε χορευτικές επιδείξεις, καρναβαλικές και άλλες εκδηλώσεις.

Ένας τύπος κτιρίου που θα μπορούσε να στεγάσει τις παραπάνω λειτουργίες, επιτρέποντας την παράλληλη αξιοποίησή τους, είναι το δώροφο εκλεκτικιστικό κτίριο του θέματός μας. Με έκταση μεγαλύτερη των 150τ.μ. ανά όροφο και τοποθετημένο σε κομβικό σημείο της πόλης εύκολα προσβάσιμο από κάθε σημείο αυτής. Ένα κτίριο με επιβλητικό χαρακτήρα, πλούσιο διάκοσμο και με αρχιτεκτονικά στοιχεία κοινά με αυτά των αντίστοιχων εκλεκτικιστικών κτιρίων που συναντώνται σε αφθονία σε Ισπανία και Λατινική Αμερική, θα ήταν ικανό να δημιουργήσει την απαραίτητη νοσταλγική ατμόσφαιρα και το κατάλληλο οπτικό περιβάλλον που αρμόζει στην περίπτωση, αφήνοντας ταυτόχρονα προοπτικές διακόσμησης των εσωτερικών του χώρων.

ΚΤΙΡΙΟΛΟΓΙΚΑ

Εισερχόμενοι στο κτίριο από την κεντρική είσοδο της πρόσοψης βρισκόμαστε στον μικρό προθάλαμο με την επτάριχτη σκάλα στου τοίχους του οποίου θα είναι αναρτημένες αφίσες και ανακοινώσεις σχετικά με τις εκδηλώσεις και δραστηριότητες που θα πραγματοποιούνται στο πολιτιστικό αυτό κέντρο. Ανεβαίνοντας τη σκάλα στα δεξιά βρίσκεται η είσοδος ενός δωματίου επιφάνειας 17τ.μ. το οποίο θα αποτελεί χώρο υποδοχής και ενημέρωσης και θα διαθέτει ηλεκτρονική βιβλιοθήκη. Το δωμάτιο αυτό επικοινωνεί και με το κεντρικό κλιμακοστάσιο που βρίσκεται στον κεντρικό προθάλαμο του ισογείου. Η είσοδος στον κεντρικό ευρύχωρο προθάλαμο μέσω του μικρού προθαλάμου είναι επίσης δυνατή και από την κεντρική είσοδο η οποία θα χρησιμοποιείται περισσότερο αφού εξυπηρετεί περισσότερο στη λειτουργικότητα του κτιρίου. Στα αριστερά του κεντρικού προθαλάμου, κατά μήκος της ανατολικής πλευράς, θα βρίσκεται ένας ενιαίος ορθογώνιος χώρος επιφάνειας 69τ.μ. που θα λειτουργεί σαν εστιατόριο και cafe-bar(ανάλογα με την ώρα και τη μέρα) και στον οποίο θα σερβίρονται τυπικά πιάτα και ροφήματα χωρών της Λατινικής Αμερικής αλλά και της Ισπανίας. Στο κέντρο της αίθουσας θα βρίσκεται ένα bar και γύρω από αυτό τραπέζια και καναπέδες για τους θαμώνες ενώ το δάπεδο του τμήματος της αίθουσας που συνορεύει με τον εξώστη της νότιας πλευράς θα επενδυθεί με παρκέ προκειμένου να λειτουργεί σαν πίστα χορού και stage ώστε να φιλοξενεί μια μεγάλη ποικιλία μουσικοχορευτικών εκδηλώσεων. Από τον συγκεκριμένο χώρο είναι δυνατή και η πρόσβαση στον εξώστη μέσω του οποίου επιτυγχάνεται η επικοινωνία με τον κήπο και η δυνατότητα μεταφοράς των λειτουργιών της αίθουσας στον εξωτερικό χώρο κατά τους θερινούς μήνες. Πλευρικά της μεγάλης αίθουσας, με πρόσβαση επίσης στον εξώστη της νότιας πλευράς υπάρχει ένας υπερυψωμένος χώρος ο οποίος θα λειτουργεί σαν συμπληρωματικός χώρος της ορθογώνιας αίθουσας και οι τοίχοι του θα είναι διακοσμημένοι με κάδρα και φωτογραφίες από τη Λατινική Αμερική δημιουργώντας μια νοσταλγική ατμόσφαιρα. Οι εσωτερικοί τοίχοι του ισογείου θα βαφούν σομόν ενώ οι τοιχογραφίες θα παραμείνουν καλυμμένες από plexiglass ώστε να προφυλάσσονται. Στον κεντρικό προθάλαμο υπάρχει η ξύλινη σκάλα που οδηγεί στον όροφο, ο ανελκυστήρας που οδηγεί σε όροφο και υπόγειο κι ένας μικρός ανελκυστήρας τροφίμων ο οποίος θα επικοινωνεί με το υπόγειο όπου θα βρίσκεται το μαγειρείο και θα εξυπηρετεί τη λειτουργία του εστιατορίου στο ισόγειο. Επίσης μεταξύ ανελκυστήρα τροφίμων και υπερυψωμένου χώρου του ισογείου θα υπάρχει εσωτερική κλίμακα που οδηγεί στα WC που υπάρχουν στο υπόγειο.

Στο υπόγειο του κτιρίου η πρόσβαση θα είναι δυνατή από το ισόγειο μέσω της μικρής εσωτερικής κλίμακας που οδηγεί στις τουαλέτες και από τον ανελκυστήρα. Εκεί θα βρίσκονται τα WC που εξυπηρετούν ισόγειο και υπόγειο, το μαγειρείο, το λεβητοστάσιο, ένα δωμάτιο που θα λειτουργεί καθαρά σαν αποθηκευτικός χώρος, ένα γραφείο κι ένα υπνοδωμάτιο/ξενώνας. Η πρόσβαση στο υπόγειο θα γίνεται κι εξωτερικά μέσω της εισόδου της νότιας πλευράς η οποία θα εξυπηρετεί την επικοινωνία κήπου με WC.

Ανεβαίνοντας στον όροφο, είτε από την εσωτερική σκάλα είτε από τον ανελκυστήρα, βρισκόμαστε στον κεντρικό διάδρομο ο οποίος θα λειτουργεί και σαν μικρό σαλόνι/αίθουσα αναμονής. Στο τέλος του διαδρόμου αριστερά(στην πλευρά του κεντρικού εξώστη της πρόσοψης) θα υπάρχει μια μικρή γραμματεία ενώ από τη δεξιά πλευρά ο διάδρομος θα οδηγεί σε ένα WC και αίθουσες αποδυτηρίων. Η μεγάλη αίθουσα που υπάρχει κατά μήκος του διαδρόμου στην ανατολική πλευρά θα παραμείνει κι εδώ ενιαίος χώρος ο οποίος θα λειτουργεί σαν μεγάλη αίθουσα χοροδιδασκαλίας και διαφόρων άλλων καλλιτεχνικών προβών. Ένα τμήμα της πλευράς της που επικοινωνεί με τον διάδρομο θα κλείσει με την κατασκευή διαχωριστικού τοίχου από γυψοσανίδα προκειμένου να οριοθετηθούν καλύτερα οι χώροι του ορόφου και κάτι αντίστοιχο θα γίνει με το χώρο που βρίσκεται στη βορειοδυτική πλευρά του ορόφου θέλοντας να πετατραπεί σε δωμάτιο ώστε μπορεί να λειτουργήσει ανεξάρτητα από τους υπόλοιπους χώρους του ορόφου(ενδεχομένως σαν χώρος καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων διαφορετικών της μουσικής και του χορού) αφού έτσι κι αλλιώς στόχος είναι το κτίριο να έχει πολυλειτουργικό χαρακτήρα. Το δάπεδο αυτής της αίθουσας, του διαδρόμου, όπως και της μεγάλης ενιαίας αίθουσας θα επενδυθούν με ξύλο. Για τους χρωματισμούς των τοίχων του ορόφου θα προτιμηθεί το βεραμάν.

Τέλος, υπάρχει ήδη ένας ωραίος μεγάλος κήπος ο οποίος θα διαμορφωθεί και θα διακοσμηθεί με τη χρήση διαφόρων φυτών και λουλουδιών, προκειμένου να φιλοξενεί το εστιατόριο και το bar κατά τους θερινούς μήνες, αλλά και άλλες δραστηριότητες όπως υπαίθριες εκθέσεις, πάντα σχετικές με το αντικείμενο του πολιτιστικού κέντρου.

3.4 **ΣΧΕΔΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗΣ**

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Η τεχνολογία της τοιχοποιίας, University Studio Press, Κυριάκος Παπαϊωάννης

Νεοελληνική αρχιτεκτονική, Δημήτρης Φιλιππίδης, εκδόσεις Μέλισσα

Προσωπικές σημειώσεις

ΔΥΚΤΙΟΓΡΑΦΙΑ

www.google.com :

Εκλεκτικισμός

Όψιμος νεοκλασικισμός

Art Deco